

[Westermann.]

en meget stor og meget bekostelig Hær; den kan forsvares af en Flaade alene, men det bliver en meget stor og meget kostbar Flaade. Det, man bør tilstræbe med de Midler, man kan stille paa Benene her i Danmark, maa være at skabe den største Forsvarsevne med de mindste Midler, og dette vil afgjort i de Forhold, der her foreligger, være ved et Forsvar med en Hær og en Flaade i nært Samarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte sig om Hæren og citerede nogle Udtalelser af General Lasson ved jyske Division. Der er ikke Tvivl om, at Hæren virkelig er inde paa at anskaffe godt Materiel, saa nyt og moderne som i nogen anden Hær i Verden. Men paa den anden Side maa det siges, hvad baade den kommanderende General With har udtalt, og hvad General Lasson stadig har fremhævet, at Materiellet er i Øjeblikket utilstrækkeligt, og at ogsaa naar Loven er fuldt gennemført, hvilket vil være adskillige Aar, vil Hæren være for lille, selv om Materiellet er tilfredsstillende.

Naar der tales om Hær og Flaade — Flaaden kom det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen overhovedet ikke ind paa —, er der Grund til at pege paa, at i mange Aar har der overhovedet ikke været noget Samarbejde mellem Hær og Flaade, som er af nogen Betydning. Jeg finder Anledning til at henstille til den højtærede Forsvarsminister, at der fra Ledelsens Side lægges Pres paa, saaledes at man naar til et Samarbejde, til fælles Øvelser mellem Hær og Flaade, hvorved Hærens og Flaadens Befalingsmænd kan faa gensidigt Kendskab til hinanden og forstaa et vurdere hinandens Evne til Indsats i Forsvaret.

At der til et Forsvar af Sjælland ogsaa hører et Luftforsvar af København, for at ikke et Overfald fra Luften skal trykke Folkets Modstandskraft, er noget, der siger sig selv. Det er ogsaa et Krav, der med stor Styrke er fremført af Chefen for Hæren, Generallejtnant With, og som stadig vil blive fremholdt.

Hvad Søværnsloven af 23. Marts 1933 angaar, har vi i Dag gennem den højtærede Forsvarsministers Ord hørt, hvorledes Viceadmiralen ser paa den. Jeg beklager at maatte sige, at jeg er uenig med Viceadmiralen i hans Syn paa denne Lov; naar Viceadmiralen udtaler, at den i sig selv er god, og at der kun skal foretages mindre Ændringer, kan jeg aldeles ikke dele dette Syn. Loven er efter min Mening noget af det sletteste, der nogen Sinde er kommet fra den danske Rigsdag. Den er fuldkommen

uforstaaende over for de Forhold, den omhandler, den er rent lovteknisk umulig og i Praksis uanvendelig.

Men bortset fra dette er Loven, allerede fra den blev til, en fuldkommen uærlig Lov, en Lov, der blev gennemført bevidst uærligt, idet man, efter at Udgiften var bragt ned paa det overhovedet lavest mulige, da der fra de nuværende Regeringspartier blev stillet Krav om, at ogsaa Pensioner og Vente-penge skulde afholdes inden for samme Budget, bare indførte en Bestemmelse derom og saa samtidig tilføjede en Bestemmelse om, at man til Gengæld kunde flytte rundt paa de forskellige Konti, som man vilde.

Dette har medført saa store Konsekvenser for Flaaden, at man allerede i Dag, 1½ Aar efter at Loven er traadt i Kraft, kan sige, at Flaaden er stærkt paa Retur og har været det allerede fra den Dag, Loven blev ført igennem, og at man i en overskuelig Aarrække ikke vil naa op paa det, som Loven forudsætter af Materiel. Saaledes som Loven er gennemført, og som den er i hele sin Udformning, tror jeg, jeg er berettiget til at sige, at saa længe den Lov bestaar, er det en Skamstøtte for Partiet Venstre, der fremførte dette Lovforslag, og det er det selvfølgelig ikke i mindre Grad for de Partier, som af politisk-taktiske Grunde følte sig beføjede til ved deres Stemmeafgivning at gennemføre Loven.

Det vil være umuligt inden for den Tale-tid, der er givet mig, at komme nærmere ind paa Lovens Paragraffer for fuldt ud at bevise Rigtigheden af det, jeg her har sagt. Jeg skal kun fremføre et Par Eksempler paa Lovens Uærlighed og paa Konsekvenserne deraf.

Der er for det første Materiellet, som omtales i Lovens § 9, der begynder med: Flaaden bestaar af de nuværende Artilleriskibe. Dengang eksisterede der 4 Artilleriskibe; ikke mere end 14 Dage efter at Loven var gennemført, blev det ene, „Herluf Trolle“, slettet af Flaadens Liste og stillet til Salg. I Bemærkningerne staa: de nuværende Artilleriskibe skal vedligeholdes indtil videre i kampdygtig Stand. Hertil er at sige, at dette at vedligeholde dem i kampdygtig Stand vil være ensbetydende med overordentlig store Bekostninger, og dertil er overhovedet ikke afsat Midler. Skibe som „Peder Skram« og „Olfert Fischer“, der er henholdsvis 25 og 30 Aar gamle, kan nu engang ikke holdes i kampdygtig Stand, hvis man dermed virkelig mener, at de skal kunne yde et Forsvar.

For de øvrige Fartøjstyper er der overhovedet ikke nævnt noget Antal i selve